

disse må antages senere at ville blive bragt op over 200 kr., har der ifølge overformynderiets erfaring vist sig en ikke ringe praktisk trang til, bl. a. ved alimentationskapitaller, der indbetales i rater.

Bestemmelsen i nr. 1 b stemmer med reglen i § 11 i loven af 1868, jfr. § 62 i lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål og § 7, stk. 2 c, i bekendtgørelse nr. 64 af 12. marts 1930 om værgens beføjelser og pligter.

Bestemmelserne i nr. 1 c og d stemmer med reglerne i § 12 i loven af 26. maj 1868.

Bestemmelsen i nr. 1 e har henblik bl. a. på midler, som tilhører umyndiggjorte personer, der lever i formuefællesskab med en myndig ægtefælle. Såfremt i sådanne tilfælde en anden end ægtefællen er beskikket til værge, bestyres fællesboet af ægtefællen i forbindelse med værgen, uden at bestyrelsen er undergivet pupilautoriternes tilsyn, jfr. § 51 i lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål, § 52 i lov nr. 56 af 18. marts 1925 om ægteskabets retsvirkninger og § 2, stk. 4 i bekendtgørelse nr. 6 af 12. marts 1930. Endvidere kan ifølge § 38 i lovbekendtgørelse nr. 198 af 12. april 1949 om ulykkesforsikringen Direktoratet for Ulykkesforsikringen bestemme, hvorledes et kapitalbeløb, som tilkendes en umyndig, skal komme denne til gode. Direktoratet kan herunder også bestemme, at beløbet skal holdes uden for pupilautoriteternes tilsyn og ikke bestyres i overformynderiet.

Bestemmelserne i nr. 2 og 3 svarer til de nugældende regler. Testamentariske dispositioner angående båndlæggelse af tvangsarv er kun gyldige, når de er forsynet med kongelig konfirmation i medfør af § 28 i arveforordningen af 21. maj 1845. Det er efter nugældende praksis yderst sjældent, at overformynderiet afviser aktiver som uegnede til bestyrelse. Optagelsen i loven af bestemmelsen under nr. 3 vil fremtidig overflødig gøre de tilladelser til båndlagte midlers modtagelse i overformynderiet, som dette nu må udfærdige i de tilfælde, hvor kgl. konfirmation ikke er påkrævet.

Bestemmelsen i nr. 4 svarer til bestemmelsen i § 3, stk. 1 i loven af 1868. Loven af 1868 nævner dog alene justitsministeren, men ifølge praksis har også andre ministerier end justitsministeriet meddelt tilladelse til indsættelse af midler i overformynderiet, og også andre offentlige myndigheder bør kunne meddele sådan tilladelse.

Også bestemmelsen i stk. 2 om modtagelse af midler tilhørende legater, stiftelser og lignende svarer til hidtidig praksis.

Bestemmelsen i stk. 3, hvorefter overfor-

mynderiet kan tillade, at midler, der ellers skulle udbetales, fordi kontohaveren er blevet myndig, efter dennes begæring kan forblive under overformynderiets bestyrelse på bestemt tid eller på opsigelse med et af overformynderiet fastsat varsel, har der vist sig trang til i praksis. Selvom en person normalt ved det 21. år vil have opnået tilstrækkelig modenhed til at modtage sin kapital til fri rådighed, er dette dog ikke altid tilfældet, og overformynderiet modtager ikke sjældent henvendelser fra værger, som udtrykker bekymring i anledning af, at den pågældende unge mand eller kvinde nødvendigvis skal have løsgjort sin kapital til fri rådighed ved 21-års alderen. Værger nærer — og ofte med rette — frygt for de fristelser, den pågældende vil blive udsat for ved at få kapitalen i hænde. Værger vil i en del sådanne tilfælde gennem sin indflydelse på den 21-årige kunne overbevise vedkommende selv om, at det er heldigst at lade overformynderibestyrelsen af midlerne fortsætte en tid endnu og bevæge ham eller hende til at afgive begæring om, at kapitalen skal forblive under overformynderiet en vis tid eller på opsigelse. Det føles da såvel af værger som af overformynderiet som ganske urimeligt, at overformynderiet skal være nødsaget til at afvise at beholde kapitalen. Også de 21-årige selv kan i sådanne tilfælde vanskeligt forstå, at overformynderibestyrelsen, som de har anset for en betryggelse, nu imod deres vilje skal ophøre. Uanset at den foreslåede regel således i visse tilfælde vil afhjælpe et savn, vil bestyrelsen af disse midler dog næppe nogen sinde antage et større omfang. Da disse midler ikke, som tilfældet er for båndlagte midler, vil være undergivet beskyttelse mod kreditorforfølgning, kan den af kapital-ejeren afgivne begæring ikke anses som en selvbåndlæggelse, men som en kontrakt, hvorved den pågældende overfor overformynderiet forpligter sig til ikke at hæve midlerne før den aftalte tid eller med det fastsatte varsel. Da der også i disse tilfælde kan indtræde særlige forhold, der gør en fremskyndet udbetaling ønskelig, er det nødvendigt at tillægge overformynderiet en beføjelse til at fravige aftalen om udbetalingstidspunktet eller opsigelsesfristen. Det vil i sådanne tilfælde ofte være rimeligt at betinge bevilgelsen af udbetalingen af en rentegodtgørelse til Overformynderiet.

Til § 2.

Bestemmelsen om, at overformynderiet har sin egen formue, der ikke må sammenblandes med statsformuen, og selv afholder